

SONNEN

ER MELINÉR ⁽¹⁾

SKAN

Me mam, ta pet d'ein mem broh lin gé, me
mam ta pet d'ein mem broh lin, me mam, ta pet d'ein
mem broh lin, hag e han mé bean d'er ve lin la
la ; me mam ta pet d'ein mem broh lin, hag e han mé bean
d'er ve lin —

I

Me mam, tapet d'ein mem broh, lin gé
Me mam, tapet d'ein mem broh lin,
Me mam, tapet d'ein mem broh lin
Hag é han-mé bean d'er velin, lala,
Me mam, tapet d'ein mem broh lin
Hag é han-mé bean d'er velin

II

Me merh, hou proh lin n'hou pou ket,
Na d'er velin nen deet ket.

III

Mam, reit hi d'ein pé ne reet,
D'er velin é ma ret monet.

(1) Chetu amen ur sonnen goh a gosté Pondi e hrei plijadur de mar a unan hé havet.

IV

Rak mé e gleu er soñnerion.
Ar bont bras er velin e som.

V

Rak mé e gleu er bonbardér,
É vonbardal ar er chausér !

VI

— Bonjour, melinér, malour mat,
Ha hui e valou me sahad ?

VII

— Bo (1) sur ! er vraù, malet vou d'oh ;
Na pé sord gran e zou genoh ?

VIII

— Kerh ha segal ha gunehtu ;
Hag ean zou hou melin a du ?

IX

Èl ma koehé er bled ér sah,
Er melinér vouché (2) d'er plah.

X

— Pozet ho ! pozet, melinér,
Hui e roegou me devantér.

XI

Mar be roeget, auzet e vo,
Kemenérion e zou ér vro.

XII

Bout e hra argand ér velin
Eit prenein velous ha satin

XIII

— Nann ! goap e hret hui, melinér,
Mal bras é d'ein ridek d'er gér. . .

Kañnet get J. En Dilhuid a Sant-Inaññ (3).

(1) Geou é léh aral (2) bohé é léh aral (3) Saint-Aignan